

Teenage Lust

En af de mest kontroversielle film ved årets Cannes Festival var fotografen Larry Clarks instruktørdebut 'Kids', der skildrer en flok retningsløse og sexfikserede teenageres færden over 24 timer i New York. 'Kids' er overbevisende i sin autencitet, men behandler sit emne med en voyerisme, der i nogles øjne grænser til det (børne)pornografiske, og måske derfor havde man fra festivalens side helt exceptionelt valgt at påklistre alle billetter med en advarsel om, at filmen kunne virke anstødelig.

af Kim Foss

Kontroverser er ikke ukendt territorium for Larry Clark, hvis fotos for første gang blev samlet i den legendariske *Tulsa* (71), et uopdriveligt værk som dannede skole for Larry Clarks egen generation af fotografer på samme vis som Robert Frank i sin tid gjorde det med *The Americans* (58). Larry Clark indledte bogen på følgende

vis: "I was born in Tulsa, Oklahoma in 1943. When I was sixteen I started shooting amphetamine. I shot with my friends everyday for three years and then left town but I've gone back through the years. Once the needle goes in it never comes out." Efter at have aftjent sin militærtjeneste i Vietnam startede Larry Clark i '66 som freelance fo-

tograf i New York, men rejste med jævne mellemrum tilbage til fødebyen, hvor han fotograferede sine barndomsvenner i subkulturen. Der blev fixet, elsket og øvet vold, og Larry Clark medvirkede på lige fod med vennerne, han både deltog og dokumenterede. Alle billeder i *Tulsa* og hans andet hovedværk *Teenage Lust* (83) er taget under indflydelse af enten alkohol eller stoffer. I tiden mellem de to bøger aftjente Larry Clark 19 måneder af en dom på 5 års fængsel for at have skudt en mand i armen, ulovlig våbenbesiddelse mm. Siden begyndte kampen for at gøre sig fri af stofferne, og i takt med denne er Larry Clarks billeder blevet mindre selvinvesterende og mere voyeristiske. Han kredser stadig om samfundets outsiders, men fokuserer nu nærmest monomant på teenagere, ikke kun emnet for spillefilmdebut'en *Kids*, men også hans seneste fotobog *The Perfect Childhood* (93). Tager man et samlet vue over Larry Clarks værk er det tydeligt, at han

er nærmest besat af sin tabte ungdom (den eneste kommentar Larry Clark husker fra sin egen far er ganske symptomatisk "you look like shit"), som han gang på gang genopliver med skiftende aktører i sin fortløbende skildring af fortabte amerikanske teenagere. Larry Clark stod i øvrigt – meget apropos – bag collagebogen *The River Phoenix Book* (94), der overvejende bestod af billeder af River Phoenix affotograferet fra teenagernes foretrukne fanblade – Larry Clarks egen syrlige kommentar til film- og reklamebranchens hæmningsløse ungdomskult.

Inspirationskilder

Tulsa, der ifølge en samtale mellem Larry Clark og Gus Van Sant – bragt i juli-nummeret af 'Interview' – oprindeligt var tænkt som et filmprojekt, tjente som inspiration for såvel Martin Scorsese (*Taxi Driver*) som Francis Ford Coppola (*Rumble Fish*). Larry Clark nævner John Cassavetes som sin absolutte yndlingsinstruktør (især *Shadows* og *The Killing of a Chinese Bookie*), men selv måtte han gå med en filminstruktør i maven i mange år før han blev ansporet af en avisnotits, der fortalte, at Gus Van Sant havde ladet sig inspirere af Tulsa under indspilningen af *Drugstore Cowboy* (89). Gus Van Sant blev siden medproducent på *Kids* ligesom hans faste fotograf Eric Edwards blev Clarks nærmeste medarbejder på projektet.

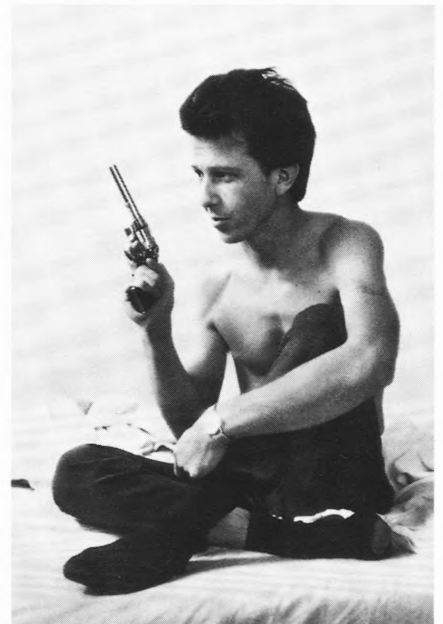

Kids – sexualitetens byrde

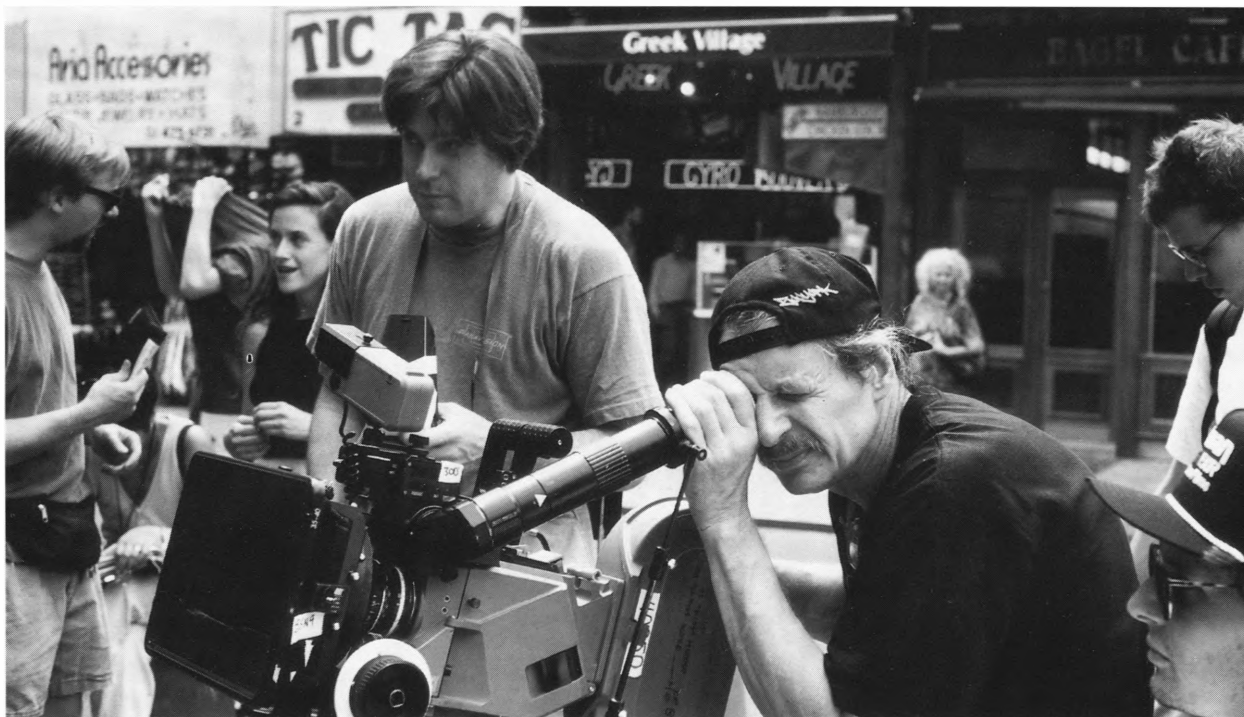
Kids starter lige på og hårdt: hovedpersonen Telly (Leo Fitzpatrick) tungekysser en 14-årig pige og får presset hende til at gå i seng med sig. Bagefter udpensler Telly (blandt venner "The Virgin Surgeon") hændelsesforløbet helt ned i de slibrige detaljer for vennen Casper (Justin Pierce). Endnu en jomfru har mistet sin mødom. Derefter følger vi en flok teenagepiger, der ikke står tilbage for hverken Telly eller Casper hvad angår ærlig sexsnak, anekdoter og bekendelser. Veninderne Jennie (Chloe Sevigny) og Ruby (Rosario Dawson) følges ad til lægen for få resultatet af deres AIDS-tests. I samtale med lægen fortæller Jennie, at hun kun har haft samleje een gang – med Telly, mens Ruby har prøvet det 13 gange – også analt. Ikke desto mindre konstateres Jennie HIV-positiv. Herefter følger filmen to parallelle spor, dels den chokerede Jennies søgen efter Telly på teenagernes foretrukne hangouts og diskoteker, dels Tellys eskapader, hans evige prælerier overfor sine skateboardvenner og deres overfald på nogle sorte og bøsser. Til slut finder Jennie ham til en privat abefest, hvor han er ifærd med at deflorere (og formodentlig smitte) endnu en purung jomfru –

Rubys lillesøster (Larry Clark synes i det hele taget at nære en forkærlighed for syndefald af enhver slags. I *Tulsa* får en yngling sit første blow job af en prostitueret, mens *Teenage Lust* viser en anden dreng ifærd med at fixe med følgende billedtekst: 'Skip's first shot. Real cute.'). I stedet for at gribe ind falder den afmægtige og svært omågede Jennie om i en stol, hvor hun uafvidende kneppes af Casper, mens resten af lejligheden henligger som en slagmark i filmens alt andet end opløftende slutbilleder.

Selvom det lyder voldsomt optræder sex mere som tale end handling og volden er kun sporadisk. Lægger filmens emne op til sensa-

Side 42: Yakira Peguero og Leo Fitzpatrick i 'Kids'. Denne side (øverst) endnu en scene fra filmen 'Kids'. Til venstre: Fra bogen 'Teenage Lust' - teksten lyder: Bror og søster. Til højre: Fra 'Tulsa' - teksten lyder: Billy Mann (1940-70)

Herover: Larry Clark (th) under optagelserne til 'Kids'.

tionalisme, så er instruktionen nærmest koldsindig, og den mest gripende sekvens er ganske betegnende også den mest begivenhedsfattige: Jennies første taxatur gennem byen i jagten på Telly, hvor kameraet nænsomt registrerer hendes lamslåede ansigt.

Kids satte sindene i kog allerede ved den første, uannoncerede visning ved Sundance festivalen i januar. Hvad enten publikum fandt, at filmen fremprovokerede stillingtagen eller unødigt eksploiterede sit tema, så var der almindelig enighed om, at resten af festivalens program blegnede i sammenligning. Filmens manuskript er skrevet af den 19-årige Harmony Korine, som Larry Clark havde mødt i Washington Square Park, hvor han fotograferede skateboardere og også fandt sine aktører. Alle filmens medvirkende er amatører, og filmens handling foregår i høj grad på deres præmisser. Man er ikke et sekund i tvivl om filmens autencitet, der kun forstærkes af Eric Edwards håndholdte kamera og kornede billeder. *Kids* kunne sagtens være en naturalistisk dokumentarfilm over en yngre og mere kynisk udgave af den meget omtalte *Generation X*, der i sammenligning tager sig ud som en flok forkælede middelklassebørn

med forsmag for luksusproblemer.

Ratings og markedsføring

Miramax, der suverænt behersker kunsten at slå mønt af kontroverser (senest med Antonia Birds *Priest*), købte i forbindelse med Sundance festivalen rettighederne til den uafhængigt producerede film for ikke mindre end 3,5 millioner dollars. Siden da har branchebladene været fyldt med spekulationer om filmens mulige distribution. MPAA (Motion Picture Association of America) stadfæstede i juli filmens NC-17-rating (no children under 17 admitted, afløseren for tidligere tiders X-rating) på grund af filmens sprog, eksplicit sex, stofmisbrug og vold under medvirken af børn. Denne rating medfører ikke alene, at et stort antal biografer ikke vil lægge lokaler til visning af filmen, men også at mange aviser og tv-stationer ikke vil annoncere for samme. Da Miramax ejes af Disney koncernen, der principielt ikke distribuerer NC-17-film, har man i stedet måttet oprette et særligt selskab, Shining Excalibur Pictures, til at varetage opgaven. Som konsekvens af at MPAA's rating-system, der i modsætning til f.eks. den danske filmcensur er en frivillig ordning, har Excalibur besluttet at udsende filmen uden rating. Det indebærer samme vanskelige vilkår som beskrevet m.h.t. NC-17, men har ifølge filmselskabet det plus, at det

er op til den enkelte biograf at bestemme hvilke aldersgrupper, der må overvære forestillingerne.

Havde handlingen i *Kids* udspillet sig mellem voksne mennesker ville den ikke have mødt nær samme modstand. Nu er den aldersgruppe, filmen beskæftiger sig med – og i høj grad også henvender sig til – i vid udstrækning afskåret fra at se den. Med ovenstående in mente er det nok spørgsmålet, hvor mange penge *Kids* kommer til at spille ind, men at den ikke alene bliver en af årets vigtigste, men også mest kontroversielle og omdiskuterede amerikanske film, det hersker der ingen tvivl om. Og så må vi i øvrigt håbe, at en af vore hjemlige distributører tør binde an med filmen, der i alderhøjeste grad fortjener at blive vist herhjemme.

Larry Clark er allerede igang med at forberede sit næste opus *Ken Park*, en film om skateboardere, der modsat *Kids* vil vise, hvorledes teenagere omgås med deres forældre. I alle Clarks tidligere arbejder er forældrene en slags 'missing link', men efter at instruktøren selv er blevet far har han tilsyneladende fundet det på sin plads, at denne befolkningsgruppe optræder som andet end det totale fravær.

Kids (...), USA 1995. I: Larry Clark. M: Harmony Korine. P: Cary Woods, Gus Van Sant, Michael Chambers, Patrick Panzarella. F: Eric Edwards. Medv.: Leo Fitzpatrick, Justin Pierce, Chloe Sevigny, Sarah Henderson, Rosario Dawson m.fl.